

rus iste dualis à singulari, addendo ים syllabam, pathah & accentu posito sub litera mox præcedenti. ut, à יד manus, singulari: formatur duale ידים duæ manus, à רגל pes, singulari: formatur duale רגלים duo pedes, ab און auris, singulari: formatur duale אוניו duæ aures, ab עין oculus, singulari: formatur duale עיניו duo oculi. ab אף naris, singulari: formatur duale אפינו duæ nares, à שפה labium, singulari: formatur duale שפתיו duo labia. & alia. Pluralis numerus masc. nominis & participij magna ex parte formatur subiungendo literam ם, ultimæ literæ singularis, quæ tunc affici debet hirc magno. ut, à צדיק iustus, formatur plurale צדיקים iusti à מלך rex, fit plurale מלכים reges. Sunt tamen nonnulla quæ non adhibito ם, sed ן, insignitæque ultima litera singularis hirc magno, formant plural. num. masc. ut, à קורס cursor, formatur קורסים & רצים cursores, 4. Reg. 11. ab עי aceruus fit עינים, Psalm. 79. & עיני acerui, Mich. 3. & alia in Miclol: In quibus omnibus, accentus semper est in ultima.

Fœmininorum nominum & participiorum, item pluralis numerus, à singulari fit mutando ה id est ה & ם in ות. ut, à טובה bona, fit plurale טובות bonæ, à גדולה magna, fit plurale גדולות magnæ: quæ accentum etiam in ultima semper habent.

Notandum est hoc loco, pauca quædam anomala à superioribus excipi regulis, de quibus satis diximus in opere grammatico.

De Casu & Declinatione.

Nomina apud Hebræos duntaxat variantur è masculino genere in fœmininum: quod adiectiuorum proprium est. ut, מלך princeps, מלכה princeps fœmina: טוב bonus, טובה bona. Vel ex singulari in plu-

C ralem,

tum, masc. & fœm. neutrum genus nescit.

Fœminina verò ea sunt nomina & participia, quæ terminantur in ה præcedente ם, & accentu in ultima. ut, צדקה iustitia מלכה regina, פוקרה visitans fœm. vel in ה præcedente ם. Quæ omnia semper accentum habent in penultima. ut, תפארת pulchritudo, עטרת diadema. פוקרת visitans fœm. Reliqua omnia cuiuscunque fuerint terminationis, generis erunt masculini: nisi quòd aliquando (quemadmodum apud Latinos) quædam sunt irregularia, quorum genus facillè inter legendum vel ex adiuncto verbo, vel ex adiectiuo cognoscitur, ut fusiùs docuimus in Grammatica.

Notandum obiter, plurimùm genus fœmininum à masculino formari adhibito ה, præcedente ם & accentu. ut, à גדול magnus, fit גדולה magna, à טוב bonus, fit טובה bona. & similia.

De numero.

Numerus in nomine triplex, singularis. ut, אלף mille, מאה centum. Dualis. ut, אלפים duo millia, מאות ducenta. Pluralis. ut, אלפים plura milia quàm duo, מאות pluries centum.

Notabis interim, pauca quædam per dualem duntaxat numerum declinari. ut, שמים calis, מים aquæ, צהריים merides, רמים duæ molæ pistrini, inferior & superior, אבנים postis, vel lapis super quem fingit figulus vasa sua, qui plurimùm in modum duarum molarum est. & alia. Sic per dualem inflectuntur numerum nomina significantia res natura geminas. ut, ידים duæ manus, in quibus formatut semper nume-

rus